

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/103/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010084
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813010084.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. októbra 2015 prejednal sťažnosť odsúdenej

K. J. (C.),

nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom N., I. XXX/XX,

ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 2Nt/4/2013-49 zo dňa 30.06.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdenej **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 2Nt/4/2013-49 zo dňa 30.06.2015 súd podľa § 55 ods. 4 Tr. zák. premenil odsúdenej K. J. (C.) nevykonaný zvyšok trestu povinnej práce v trvaní 115 hodín, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/149/2011 zo dňa 06.02.2012, právoplatný dňa 03.12.2012, vo výmere 200 hodín na nepodmienečný trest odňatia slobody na 57 dní a 12 hodín.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala odsúdená sťažnosť. V sťažnosti uvádzala, že uložený trest povinnej práce začala vykonávať, ale z dôvodu, že mala nezaplatenú vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére I. C. v celkovej výške 2.380 €, bola nútená odísť do Rakúskej republiky, aby si zarobila finančné prostriedky a doplatila vyživovaciu povinnosť. Nie je pravdou, že by neinformovala probačného úradníka o tom, že chce vycestovať do zahraničia, aj keď to neurobila písomne. S probačným úradníkom komunikovala niekoľkokrát a bol upovedomený o tom, že odcestovala do zahraničia. Účel trestu poškodí predovšetkým jej maloleté dieťa a jej možnosť splácať škodu, ktorú spôsobila svojim konaním týkajúcim sa predmetného odsúdenia, za ktoré jej bol uložený trest povinnej práce. Žiadala preto, aby krajský súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a nepremenil jej trest povinnej práce.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal výrok napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že tvrdenia odsúdenej vyplývajúce z podanej sťažnosti nezodpovedajú dôkaznej situácii. Je pravdou, že odsúdená komunikovala s probačným a mediačným úradníkom ohľadne svojho odcestovania do Rakúskej republiky, avšak ako vyplýva z č.l. 10 spisu, toto bolo ešte dňa 11.02.2013. Aj dňa 15.03.2013 sa dostavila na Okresný súd v Prievidzi za

účelom dohody ohľadne vykonania trestu povinnej práce. Napokon dňa 25.10.2013 s probačným a mediačným úradníkom prejedнала podmienky výkonu trestu povinnej práce s tým, že súhlasila, že tieto má nastúpiť v januári 2014. Je pravdou, že v tomto období počas svojho pobytu v Rakúskej republike zarobila finančné prostriedky, pretože dňa 18.09.2013 uhradila dlžné výživné vo výške 2.380 €, v dôsledku čoho bolo voči nej aj prokurátorkou Okresnej prokuratúry v Prievidzi dňa 26.09.2013 zastavené trestné stíhanie. Nie je teda pravdou, že odsúdená prestala vykonávať trest povinnej práce v apríli 2014 z dôvodu, aby mohla zarobiť finančné prostriedky a uhradiť dlžné výživné. Toto mala uhradené ešte pred nástupom výkonu trestu povinnej práce.

V ďalšom zo spisového materiálu vyplýva, že odsúdená začala podľa vyššie uvedenej dohody s výkonom povinnej práce dňa 13.01.2014, naposledy sa ho zúčastnila dňa 11.04.2014 a následne bez toho, aby to oznámila probačnému a mediačnému úradníkovi, ale hlavne aby sa dohodla s ním na nejakom prerušení výkonu tejto práce, bezdôvodne prestala trest povinnej práce vykonávať. Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. bola pritom odsúdená povinná vykonať trest povinnej práce najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu, teda do 09.01.2015. Obdobie po 11.04.2014 odsúdená nemá žiadnym spôsobom ospravedlnené. Aj krajskému súdu z tejto dôkaznej situácie je zrejmé, že obvinená svojvoľne nevykonala zvyšok trestu povinnej práce vo výmere 115 hodín. Podľa § 55 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený zavinene nevykoná prácu v určenom rozsahu, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Odvolačný súd si preto v celom rozsahu osvojil závery súdu prvého stupňa uvedené v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré ho viedli pre vyslovenie, že odsúdená nespĺnila podmienky výkonu trestu povinnej práce vyžadujúce ustanovením § 55 Tr. zák., v dôsledku čoho súd rozhodol o premene nevykonaného zvyšku trestu povinnej práce na trest odňatia slobody, dĺžka ktorého je v súlade s ustanovením § 55 ods. 4 Tr. zák. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je teda správne a zákonné.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdenej nepovažoval za dôvodnú a túto potom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.